

Na žiowny šwěžen.

Schogomozny a smilny Kněz, ty weliki Bog nebjá a teje semje! ty dajošch nam šchakorake dobroty bogasche hužywašch. Našcho šewo šmy my na nazeju hušeli, a něto šmy psches twojo žognowaně tu trajdu nazneli. Sa taku twoju gnadu a smilnosčž my še tebe hutšchobně želujomy; a pšchobymy schi ponižně, hobswarnuj nam našcho šgromazeńe we tych brožňach a na tych žurlach, tak dēte psched hogňom, ako teke psched s lymí lužimi a psched winikami. Daj pať teke gnadu, aby my šchykno to šame š twojej zescži nałożyli, a š našchej a togo bliščhego potrebnosčži jo pšchawě hužywašch mogli. Daj, aby picheze pilně šeli, niž pať na to šchělo, ale na togo Ducha; a gaž raš na tom šudnem dnu te pšchawě welike žni še budu chopišch, ga daj teke naš ako dobru pschenizu do twojich brožňow togo nebjá a nimernezo wjašela sporanych hordowašch, Jesu Krista dla. Amen!

My šwěschim; žinša, l. p! psches Božu gnadu ten žiowny šwěžen. Bož s prozu a se želom šmy hušeli, to šmy něto bogasche a s wjašelim žneli. Našche pola šu něto wětschy žel prosne, a to Bože hobrazeńe še namašajo we brožňach a na žurlach. Bog jo šwojo gnadne slubeńe teke lětoša nad nami dopolnik, kaž won po tom potopeńu žascho: Tak dlujšo ať ta semja stojasch bužo, ga nedej pschestasch šewo a žni, mros a schoplota, lěsche a šymě, žen a nož. Šo pať jo pschi tom našcha šluschnosčž? Na to dajšcho nam něto glědasch.

Text: Ps. 67, 6—8.

Wono še tebe želuju, Bog! te ludy, šchykne ludy še tebe želuju.